

Úttörőkitüntetés - határőröknek

A Magyar Úttörők Szövetsége a „Kiváló úttörővezető” kitüntetés adományozta két hivatásos határőrnek. A kitüntetésben részesülők évek óta lelkes aktivisták az úttörőmozgalomnak.

Gyáni Zoltán határőrhadnagy — Szegeden teljesít szolgálatot — például korábban a röskei úttörők honvédelmi nevelését segítette, s az utóbbi években pedig a szegedi járási Horváth Pál úttörő határőr-zászlóalj kiképzési programokat, munkatervet és munkaköri leírásokat szerkesztő munkabizottságnak egyik alkotója volt. A kitüntetett hadnagy az úttörőmozgalomban természetesen a saját alakulatánál példamutatóan szorgosko-

dik az egyik szakasz az 1971-72-es oktatási évben a járási szemlén a legjobb felkészítést nyújtotta, a pátkozdi harcjátékokban pedig országos másodikok lettek.

A fiatal hadnagy az elmúlt oktatási évben mihályteleki és domaszéki úttörő határőrök nevelésében is közreműködött. Eredményes munkát végzett az úttörő-zászlóalj parancsnokságában is. A kiképzési programokat, munkatervet és munkaköri leírásokat szerkesztő munkabizottságnak egyik alkotója volt. A kitüntetett hadnagy az úttörőmozgalomban természetesen a saját alakulatánál példamutatóan szorgosko-

dik a katonai és polgári feladatok teljesítéséért.

Krizsán János, a kiskunhalasi Dózsa Sportkörben tanítja az úttörő lovasokat. Az országos hírvérsenyző oktató és nevelő munkájának eredménye, hogy a határőr Dózsa ifjúsági csapata az idei országos bajnokság első fordulóján első lett, magamögött hagyva a sokkal nagyobb múlttal rendelkező Honvéd, BLK igari, mezőhegyesi és mezőszilasi ifjúsági csapatokat is.

Krizsán János egyébként szintén úttörő korában jutott a fiatal éllovasok közé. Azóta sok nemzetközi és hazai versenyen jeleskedett. 1966-ban például az ifjúsági Európa-bajnokságon második lett. 1967-től három éven át az ifjúsági válogatott tagja volt. 1969-ben Angliában egy második és egy negyedik díjat nyert. 1972-ben az olimpiai militári keret tagja volt. Az idén Szovjetunióban első díjat kapott, s most — a kitüntetés átvétele után — a Bécsben megrendezett militári nemzetközi versenyen ma lép pályára.

Gazsó Béla

Miért piszkos?

K. J. (Lugas utca 19.) levelemben arról írt, hogy az SZTK-rendelintézet folyosója és mellékhelyiségei méltatlanok egy egészségügyi intézményhez. Levelét továbbítottuk a rendelintézeti igazgató főorvosnak, aki választát azzal kezdte: külön köszöni, hogy végre valaki foglalkozik ezzel a témával. Így legalább alkalma van elmondani, hogy nem a takarítatlanság miatt vannak méltatlan állapotban az SZTK rendelintézetének helyiségei, hanem elsősorban azért, mert az ott megforduló emberek az alapvető tisztasági szabályokat sem tartják tiszteletben, sőt rombolják a berendezést. A takarítónők sorra munkahelyet változtatnak, mert nehéz és áldozatos munkát kíván tőlük ez a feladat. Naponta 3500-4000 beteg fordul meg az intézetben, ez a szám is mutatja, hogy a helyiségek és a mellékhelyiségek túlszűfoltak, ezen viszont csak az új járási rendelintézet megnyitása segíthet, amikor is a jelenlegi betegforgalomnak csak mintegy 45 százaléka marad ebben az intézetben. De a tisztaságra — s ez a rendelintézeti dolgozók kérése — addig is ügyeljen mindenki, akár asaját lakására.

Köszönik az óvodások

A Kossuth Lajos sugárúti napköziotthonos óvodából Kállai Mihályné vezető óvónő írt levelet. Megköszöni a gyerekek nevében a szülőknek, a DÉGÁZ szocialista brigádjának, a DELTA Kiskereskedelmi Vállalat asztalosbrigádjának, a Déri Miksa gépipari szakközépiskola tanárainak és diákjainak és

a Nívó Ksz dolgozóinak, hogy segítettek elkészíteni az új nevelési programban meghatározott játékokat, s ezzel a társadalmi munkával megkönnyítették az óvónők fontos nevelési munkáját.

Örömmel tolmácsoljuk a köszönetet!

DM POSTA- LÁDA

Égő kerestetik!

Szóllósy József panaszkodik a DELEP munkásszállójából: 110 voltos vetítógépbe nem sikerül 500 vagy 700 wattos égőt kapni, s emiatt használhatatlan a szálló vetítógépe. Kérését közvetítjük: miért nem lehet kapni? Bizunk, hogy közérdekű kérdésére válaszolnak az illetékesek.

Reflektor és biztonsági öv

Azt írja B. J. olvasónk, miért nem csinálunk lapunkban külön közlekedési rovatot, hiszen ma már mindenkit legközelebb érintenek a közlekedési problémák, azokat is, akik autót vezetnek, kerékpáron járnak, vagy éppen gyalogosok.

Igaz van olvasónknak, mégsem tudunk helyet szorítani lapunkban egy külön rovatnak. Továbbra is szeretnénk viszont foglalkozni ezekkel a kérdésekkel, és erre igen alkalmas a Posta-Láda rovat, hiszen — több szem többet lát alapon — olvasónk leveleihez szívesen hozzáfűzzük mi is e témában gondolatainkat. És a levelek valójában gondoskodnak arról, hogy ne kerüljön le a napirendről ez a téma. A héten is több levél érkezett közlekedési ügyben.

A közlekedésbiztonság egyik fontos kérdése, amit a közelmúltban a látni és látatni „mozgalom” keretében népszerűsítettünk, az, hogy már messziről látni lehessen a közeledő járműveket. Különösen fontos ez az olyan tompa színű kocsi, amelynek beleolvad a színe a környezetbe. A skandináv országokban igen hasznos és elterjedt az a szokás, hogy borús napokon még nappal is, de szürkületkor okvetlen tompított fényvel közlekedjenek a kocsik. Mi talán féltjük az elektromos berendezéseket, vagy mi az ördög lehet az oka, hogy aki netán követni szeretné ezt a példát, hamarosan lekapszolja kocsijának fényeit, mert a szembejövő autók úgy villogtatnak rá, mintha a legnagyobb ostobaságot csinálna volna? S ugyancsak az autók, akik butaságnak tartják ezt a módszert, szürkületkor is később kapcsolják be a fényeket, viszont ha meg kell fényezni őket valaki, a biztos, hogy nem veszik le a reflektor fényét, s ez bizony komoly büntetés: a hát-

rapillantó tükörről szinte megvakul ilyenkor az autózó vezető.

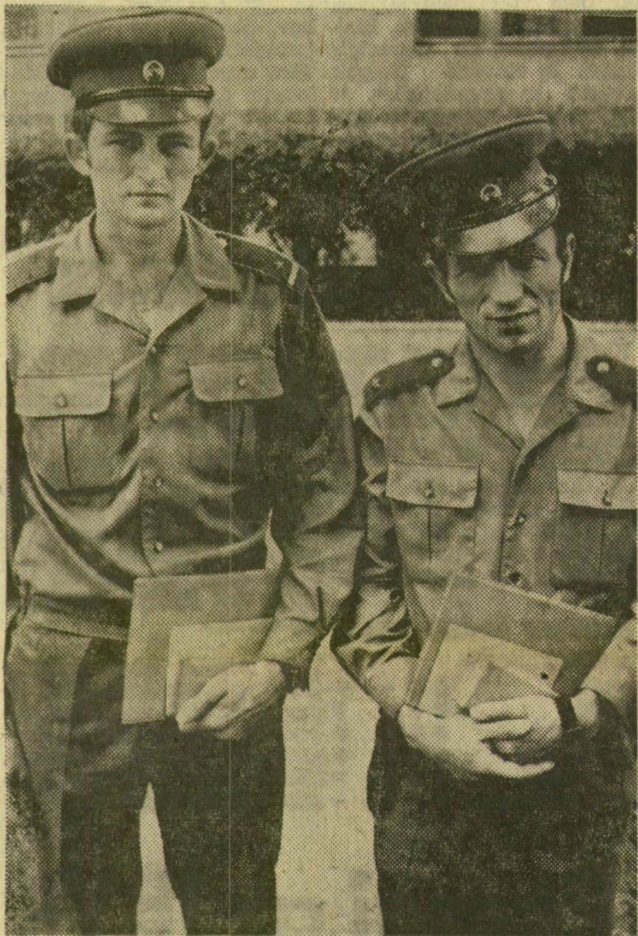
A biztonsági övről ír hosszabb levelet Kovács László, tarjáni olvasónk. Pontos számításokat közöl arról, miszerint még a legkisebb koccanásnál is megéri, ha biztonsági övet vásárol valaki. A számítások csak azért nem rokonzenvesek számunkra, mert egy valamit: az ember életét, testi épségét semmiféle számítással sem tudjuk értékelni közérdekű közérdekű. A biztonsági öv életet ment, komoly sérüléstől óv, éppen ezért javasolhatjuk bárkinek, arról nem szólva, hogy reméljük, mielőbb kötelezővé teszik. Már csak azért is fontos volna, mert bátrabban, biztonságosabban fékez az az autós, aki tudja, hogy utasai nem fognak emiatt az autóban „röpködni”. Olvasónk levelemben leírt számtalan adat közül azért mégiscsak mondjunk el egyet, ami bizonyára mások számára is elgondolkasztó: Skandináviában közzétett statisztika szerint 100 balesetnél három halálos áldozat volt abban az esetben, amikor biztonsági övet használtak, viszont biztonsági öv nélkül közlekedőknél 100 balesetnél 48 halott a tragikus végeredmény.

Ugyancsak a közlekedéssel kapcsolatos az a szegedi panasz, amelyet öv. T. Zoltánné (Bétkert utca 97/A) olvasónk ír le levelemben. A Bétkert utca 112-114. sz ház előtt levő autóbusszmegállóban az úttestnek közel egyharmada behorpadt, és az idő után napokig is víz alatt áll. Az autóbusszvezetők vagy lefröcskölnek az utasokat, vagy a töcsa túlszélén, udvariasan megállnak, de valójában ez sem segítség, mert ilyenkor az utasnak be kell lépnie a sárba. A megoldás csak az lenne, ha megjavítanák végre az úttestet.

Szerkesztői üzenetek

L. Antal (Röske): Panaszát máskor szíveskedjék beírni az üzlet panaszkönyvébe. Utólag mi már nem tudjuk az esetet igazolni. Dél-magyarországi MEH vállalat: Gyors intézkedésüket és válaszukat köszönjük. Szeged (Gedő) jelzésű levél írójának: Névtelen levelekkel nem foglalkozunk, ezzel szemben tiszteletben tartjuk olvasóinknak azt a kérését, hogy panaszukat ne névvel tegyék közzé. Az ügyek kivizsgálásakor viszont szükség van arra nem is egyszer, hogy a panaszt is felkeres-

sük. Kérjük, közölje velünk nevét, utánajárunk ügyének. Több olvasónknak: Félreértésre adott okot — a vélemények szerint — az a tudósításunk, amely az új, III. belgyógyászati osztály működéséről adott hírt. Ezért hát külön hangsúlyozzuk, hogy a Szeged megyei városmi tudóbetegintézet intézet jelenleg is megvan, továbbra is működik, a Mérey utca 13. szám alatt, ugyanis csak az épület közös az új belgyógyászati osztállyal, viszont két különálló intézményről van szó.

Török Imre felvétele

Képünkön balról jobbra: Krizsán János őrmester és Gyáni Zoltán hadnagy

Nem forog a gázóra

Gönczi Sándor (Tápe, Damjanich u. 27.) egész véletlenül jött arra rá, hogy mikor nem forog a gázóra. Még a próbaidő korában leszerelte, de véletlenül fordítva helyezte vissza. Észrevette, hogy így az óra nem működik. Ekkor születt meg az ötlet — minden hónapban megismétli a szerelést. Havonta csak néhány napra hagyta dolgozni a „szerkentyűt”. Persze a rendkívül alacsony fogyasztás feltűnt a gázgyárnak. A csa-

lást már 1970 szeptemberében elkezdte, az ügylet azonban csak 1972-ben derült fény. Utólagos kalkuláció szerint — az átlagfogyasztás alapul véve — 4700 forint értékű gázszámlát ily módon nem fizetett meg.

Gönczi Sándor már korábban lopásért el volt ítélve. A szegedi megyei bíróság visszaesőként elkövetett lopás büntetése miatt négyhónapi szigorított börtönrre ítélt. Kár volt „ügyeskednie” a gázzal.

Gépi beruházás a textilművekben

Jelentős gépi beruházásra készülnek a Szegedi Textilművekben. A Pamutnyomóipari Vállalat más gyárai után itt is bővítik a fonoda kapacitását, mégpedig olyan importgépekkel, amelyek merőben új fonási eljárást „tudnak”, az orsó nélküli fonást. Az úgynevezett BD-beruházás keretében 14 gépet kap

a gyár Csehszlovákiából, ezek értéke 85 millió forint. A jövő év elején érkeznek meg az első gépek, s év végére tervezik az üzemszerű termelés megkezdését. Nagyon fontos esemény lesz ez a szegedi gyárban, hisz az új berendezésekkel két és félszeresére nő a fonoda termelékenységére.

Rhoda Scott koncertje

Hétfőn este harmadik magyarországi turnéját kezdte meg Rhoda Scott, az amerikai származású dzsesszorgonista Újszegeden, a szabadtéri színpadon. Itt ünnepelte a születésnapját is. Hányadikat? *Moldoványi Ákos*, a riporter szintén és stílusban konferáló, közvetlen modorú műsorvezető szemérmesen elhallgatta. Hölgyeknél így illik.

Rhoda Scott vonzó egyéniségét a televízióból már ismertük, de a személyes találkozást semmi sem pótolhatja. Felesleges lenne most ismétlésekbe bocsátkozni, díszítőjelzőket vonultatni fel varázsos játékaival; annyi szépet-jót mondtak, írtak róla. Am, hogy a dzsesszben éppen az a különleges, amit a pillanat terem, ami éppen fülünk hallatán, szemünk láttára történik, a visszahozhatatlan, a megismételhetetlen, az egyszeri — ezért az élményt is a pillanat impressziói tették teljessé. Scott mindent játszik: a *Hair*-ből éppúgy, mint *Beethoven Holdfény-szonátájából*, a *Porgy*-ből és a *My fair Lady*-ből, a *Jézus Krisztus szupersztár*-ból meg *Bach d-moll toccata és fúgájából*, miközben slágerek, szonok színei villannak föl, és természetesen improvizál. Népszerű dzsessz kel életre jelenléte nyomán, s ez a jelenlét tünneményes technika, bámulatos ritmusérzék, szalonképes stílus- és éneklős-mozgásos, mutatós show egyszerűre. Másfajta dzsesszt játszik, mint amit a tradicionális, kiváltképp az új irányzatok kedvelői várnának (a klasszikus zene szóhasználatával leginkább parafrazálásoknak nevezhetnénk számait), de stílusa feltétlenül egyéni: sajátos, tetszetős, látványos és igéző.

Fellépés előtt, sminkelés közben sikerült pár szavas

Nikolényi István